

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 28CoCsp/26/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2623206084
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Tischlerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2623206084.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Tischlerovej a členov senátu Mgr. Lucie Mizerovej a JUDr. Petra Dumana, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. X.X.XXXX, podnikajúci pod obchodným menom Miroslav Včelka - TASTE, IČO: 11739011, s miestom podnikania C. XXXX/X, D., proti žalovanému: A. E. F., nar. XX.X.XXXX, bytom D., G. XXXX/XX, o zaplatenie 3.162 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Senica z 10. februára 2025 č.k. PN-20Csp/9/2023-209 v spojení s opravným uznesením z 25. júna 2025 č.k. 20Csp/9/2023-239, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej prvej a tretej výrokovej vete **p o t v r d z u j e .**
- II. Odvolanie žalovaného v časti lehoty na plnenie súdom uloženej povinnosti **o d m i e t a .**
- III. Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvou výrokovou vetou uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.323 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku; druhou výrokovou vetou konanie v časti zaplatenia sumy 1.839 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % zo sumy 3.162 eura od 22.12.2022 do zaplatenia zastavil a treťou výrokovou vetou uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 67,36 %, o výške ktorej rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 631, § 632, § 633 ods. 1, § 634 ods. 1, 2, § 642 ods. 1, 2, § 644, § 645 ods. 1, § 648 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“).

3. Vecne dôvodil, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 30.5.2023 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 3.162 eur s príslušenstvom, a to titulom nezaplatenia ceny za dielo. V žalobe uviedol, že žalovanému dodal tovar a služby, ktoré si žalovaný bez výhrad prevzal, faktúru č. 3202200472, splatnú dňa 21.12.2022, na sumu 3.162 eur však neuhradil. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a žiadal ju zamietnuť.

4. Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci súd prvej inštancie vyvodil ten právny záver, že žaloba bola podaná dôvodne. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že sporové strany uzavreli zmluvu dielo, pričom predmetom zmluvy bola výroba a montáž dverí. Zmluva o dielo nebola uzavretá písomne, čo ale nemá vplyv na platnosť zmluvy, nakoľko zákon v tomto prípade písomnú formu nevyžaduje. Obe strany zhodne potvrdili, že ohľadom predmetu diela, teda dverí so žľabom, komunikovali ústne a prostredníctvom mailu, zhodne uviedli, že cena bola od začiatku

jasná. Typ žľabu vybral žalovaný, žalobca ponúkal aj iné, bežnejšie riešenia, žalovaný žiadal systém easystem (bezbarierový). V danom prípade sa jedná o zhotovenie veci na zákazku. Jednalo sa totiž o zhotovenie presne špecifikovaného predmetu, vytvoreného na základe individuálnej požiadavky žalovaného. Hliníkové dvere boli neštandardne poťahované fóliou a kombináciu dverí a žalovaným vybraného odtokového žľabu žalobca zhotovoval dokonca prvýkrát. Keďže neprišlo k zhotoveniu diela na počkanie, mal žalobca povinnosť vydať žalovanému písomné potvrdenie o prevzatí objednávky. Túto povinnosť nespĺnil, nespĺnenie tejto povinnosti však nič nemení na povinnosti zmluvných strán plniť podľa uzavretej zmluvy. Doba plnenia nie je podstatnou náležitosťou zmluvy. Žalovaný mal záujem o čo najrýchlejšiu realizáciu jeho požiadavky, ako strany zhodne uviedli, pokiaľ ide o dobu realizácie diela, komunikovali o cca 2 mesiacoch. Doba dodávky žľabu od subdodávateľa bola 4-5 týždňov. Žalovaný opakovane uvádzal, že dielo nebolo vykonané včas. Súd prvej inštancie mal za to, že v takom prípade mal možnosť za podmienok stanovených zákonom od zmluvy odstúpiť, toto však nevyužil. Žiadnym právne relevantným spôsobom svoju nespokojnosť s dĺžkou vykonávania diela počas realizácie diela neprezentoval. Naopak, vyčkal na vykonanie dohodnutého diela a dňa 4.11.2022 vykonané dielo prevzal, čo bolo jednoznačne preukázané preberacím protokolom podpísaným ako zamestnancom žalobcu, tak žalovaným. Pri prebraní diela nemal žalovaný žiadne pripomienky ku kvalite vykonaného diela, nenamietol žiadne závady či nedostatky, nemal pripomienky ku kvalite výrobkov či montáže. Žalovaný nemal pripomienky ani voči výške osadenia dverí, ktoré následne v konaní opakovane uvádzal. Podpísanie protokolu žalovaným potvrdil svedok, ktorý bol pri podpise osobne. Žalovaný napriek tomu, že mal výhrady k neprimeranej dĺžke doby výkonu diela, nepodnikol žiadne právne kroky a dielo bez pripomienok prevzal. Dielo bolo vykonané podľa objednávky (so zmenou odtokového systému zo strany žalovaného) a žalovanému po zhotovení a montáži objednanej veci a jej prevzatí vznikla povinnosť uhradiť cenu za dielo. Táto bola fakturovaná faktúrou zo dňa 7.12.2022, vystavenou po prevzatí diela žalovaným; cena 3.162 eur bola podľa faktúry splatná dňa 21.12.2022. Námietky ohľadom neprimeranej dĺžky doby zhotovenia diela boli v danom prípade podľa súdu prvej inštancie právne irelevantné, tieto mohli byť zo strany žalovaného uplatnené vo fáze pred prevzatím diela. Doba realizácie diela nemá na povinnosť zaplatiť cenu za prevzaté dielo žiaden vplyv.

5. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že na diele sa po jeho odovzdaní a prevzatí vyskytli vady, za ktoré zodpovedá žalobca. Ani to však neovplyvňuje povinnosť žalovaného zaplatiť dojednanú cenu za dielo, no celková cena diela môže byť v takom prípade teoreticky ovplyvnená úspešne uplatneným nárokom z väd v spojení s nárokom na zľavu z ceny diela. Vadou, ktorá sa vyskytla až po odovzdaní a prevzatí diela, bolo zatekanie vody pod dverami do interiéru domu. Žalovaný žalobcu vyzval na odstránenie vady. Pod dvere bol doplnený purenit, čím prišlo k odstráneniu tejto vady, vada bola odstránená bezplatne. Problém so zatekaním vody bol odstránený. V čase doplnenia purenitu žalovaný sám odstránil odtokový žľab easystem a kúpil a namontoval iný systém. Žľab vrátil žalobcovi. Žalobca pôvodne žiadal aj zaplataenie uvedeného žľabu, v tejto časti vzal v priebehu konania žalobu späť. Druhým problémom, ktorý žalovaný opakovane riešil, bol problém so zamykaním dverí. Žalovaný tvrdil, že sa jedná o vadu, žalobca existenciu vady poprel, uviedol, že tzv. „sadanie“ dverí je bežná vec, v takomto prípade je len potrebný mierny zásah. Z dôvodu opakovaného výskytu tohto problému, ktorý žalovaný považuje za vadu, žiadal žalovaný primeranú zľavu z ceny diela, jej výšku uviesť nevedel.

6. Podľa zákona platí, že zhotoviteľ, teda žalobca je povinný odstrániteľnú vadu odstrániť bez zbytočného odkladu. Problém so zamykaním dverí sa riešil 4-krát, žalobca vždy problém bezplatne odstránil. Ak by sa jednalo o vadu, ktorú nemožno odstrániť a ktorá by bránila tomu, aby sa vec mohla podľa objednávky riadne užívať ako vec bez vady, mal by žalovaný právo na zrušenie zmluvy. To isté právo by mal žalovaný pri odstrániteľných vadách, ak pre opätovné vyskytnutie sa vady po oprave alebo pre väčší počet väd nemôže vec riadne užívať. K zrušeniu zmluvy zo strany žalovaného však neprišlo. V prípade, ak má dielo neodstrániteľnú vadu, ktorá však nebráni riadnemu užívaniu veci podľa objednávky, má objednávateľ právo na primeranú zľavu. Žalovaný takúto zľavu z ceny diela žiadal, bolo teda na ňom, aby preukázal, že dvere majú neodstrániteľnú vadu, ktorá nebráni riadnemu užívaniu veci podľa objednávky a tiež, aby špecifikoval výšku zľavy. Spornou bola teda otázka, či dvere majú neodstrániteľnú vadu, ktorá by zakladala právo na zľavu z ceny diela. Za účelom preukázania existencie vady dverí navrhol žalovaný znalecké dokazovanie, avšak pre nezaplataenie preddavku na znalecké dokazovanie nebol znalec do konania pribratý. Otázka vadnosti diela zostala sporná. Žalovaný existenciu nároku na zľavu z ceny diela nepreukázal.

7. Žalovaný zaplatil len 1.323 eur, a to v deň podania žaloby. Keďže cena za dielo nebola zaplatená riadne, keďže žalovaný zo žalobou požadovanej sumy po čiastočnom späťvzati zaplatil len polovicu, a nárok na zľavu z ceny diela titulom väd ani výšku nároku žalovaný nepreukázal, je povinný doplatiť cenu za dielo. Preto súd žalobcovi priznal nárok na doplatenie ceny za dielo vo výške 1.323 eur. Otázka žalovaným tvrdenej škody, ktorá mu mala vzniknúť v dôsledku nevykonania diela riadne a včas, nebola predmetom tohto konania. Otázka primeranosti doby realizácie diela takisto nebola podstatná pre rozhodnutie v predmetnej veci.

8. V časti o trovách konania súd prvej inštancie rozhodnutie odôvodnil vecne čistým procesným úspechom žalobcu v rozsahu 67,36 % (83,68 – 16,32), keď žalobca bol úspešný v časti, v ktorej bolo žalobe vyhovené 1.323 eur, ako aj v časti zaplattenia sumy 1.323 eur, v ktorej bolo konanie zastavené na základe čiastočného späťvzatia zavineného žalovaný, a to zaplattením 1.323 eur po podaní žaloby na súd. V časti zaplattenia sumy 516 eur, v ktorej bolo konanie zastavené, bol úspešný žalovaný, pretože zastavenie konania v tejto časti procesne zaviniť žalobca. Úspech žalobcu predstavoval 83,68 % a úspech žalovaného 16,32 %.

9. Proti tomuto rozsudku v rozsahu prvej a tretej výrokovej vety podal včas odvolanie žalovaný so žiadosťou o zľavu a splátkový kalendár. Odvolanie odôvodnil (posudzujúc ho podľa obsahu) ust. § 365 ods. 1 písm. e/, f/, h/ CSP. Uviedol, že svoje odvolanie odôvodňuje s poukazom na § 633, § 634, § 637 a § 499 Občianskeho zákonníka. Namietal, že rozhodnutie je nesprávne, súd nezohľadnil podstatu problému. Žiadny prah Easystep nedostal a nikdy ho teda ani neodovzdal, keďže mu nebol dodaný. Celé technické riešenie a popis vysvetľoval v 20 stranovej dokumentácii, ktorú doložil súdu. Easystep sú dvere a žľab, je to jedno riešenie, ktoré do seba presne zapadá. Žalobca dodal nejaké svoje dvere a nejaký žľab, takže to spolu vôbec nesedelo. Žalovaný uhradil polovicu sumy, aby motivoval živnostníka dokončiť dielo a opraviť vady diela. Žiadal súd, aby konal a bol mu vydaný originál preberacieho protokolu, aby posúdil jeho pravdivosť, na súde ju spochybnil. Preberací protokol nedostal. Nežiadal niečo neštandardné, ale pre žalobcu je neštandardné dodať dielo okien a dverí riadne a včas. Poštelovať nové dvere 4-krát za x mesiacov je štandardné riešenie žalovaného. S poukazom na § 499 OZ namietal, že vada tu bola od začiatku. Súd rozhodol na základe klamlivých a nedôveryhodných informácií. Dal do pozornosti, že dvere boli vyrobené v septembri 2022 a nie 5/22, purenit nebol dodaný 12/22, ale v apríli 2023. Doplnenie purenitú neodstránilo problém so zatekaním. Cena purenitú sa pohybuje okolo 20 eur. Súd pod vplyvom nečestného konania žalovaného vyjadril názor, že sa s dodávateľom dohodli na dĺžke diela, ktorú žalobca dodržať nemusí, a kvalite a funkčnosti, ktorú tiež žalobca dodržať nemusí. A nie je za to nijako postihnutý. Žalobca tvrdil, že dielo zrealizuje za 2 mesiace, cela realizácia diela od objednania trvala takmer 2 roky. Vada nebola odstránená žalobcom bezplatne. Problém so zatekaním odstránil žalovaný sám na vlastné náklady. Musel rozkopať úplne na novo urobený betón, a znova zabetónovať s iným žľabom, ktorý kúpil, pretože nechcel čakať na ďalšieho darebáka čo niečo nasľubuje a potom to neurobí. Žalobca bol objednávateľom materiálu, ktorý spôsobil zatekanie do domu, a ak tento dodaný materiál mal nedostatky, ktoré bránia riadnemu vyhotoveniu diela, bol žalobca povinný ho na to upozorniť, ale neupozornil ho. Žiadal o vysvetlenie, prečo bolo zabránené znaleckému dokazovaniu, a teda možnosti dokázať povinnosť vykonať dielo podľa zmluvy, riadne a v dohodnutom čase realizátorom diela, teda žalobcom. Žiadal zľavu z diela vo výške 40 % za 2 ročný marazmus. Mal za to, že sa súd mohol zastať bežného spotrebiteľa, ktorý bol oklamáný a okradnutý živnostníkom, a tým mu dal na vedomie, že podobné konanie sa mu nebude viac tolerovať.

10. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že odvodňovací prah Easystep je riešenie od firmy Deceunick (výrobca plastových profilov). Žalovaný si u žalobcu objednal dvere s padacím prahom a k tomu odvodňovací žľab od tejto firmy. Žalobca upozorňoval žalovaného na skutočnosť, že to nie je systémové riešenie od f. Ponzio (dodávateľa hliníkových systémov dverí, ktoré má namontované), ale po vzhliadnutí videa povedal, že by to malo ísť. Žľab mu bol dodaný a namontovaný spolu s dverovým padacím prahom. Ešte vôbec neriešili žľab, ale už s padacím prahom bol nespokojný, tak mu dvere prerobili na prahové. Žľab si žalovaný odmontoval z dverí sám, bez toho, že by ho na túto skutočnosť nejakým spôsobom upozornil. Už tento zásah ho oprávňuje k tomu, aby neuznal akúkoľvek ďalšiu jeho reklamáciu. Odtedy v nepravidelných intervaloch začali jeho výhrady. Štandardne na každú zákazku berie zálohu vo výške 50 %, túto od žalovaného nepožadoval, faktúru vystavil až asi po 4 montáži dverí (spôsobenej nepripravenosťou stavby, alebo neustálym vymýšľaním si žalovaného). Štandardná povrchová úprava hliníkových dverí je farba nanášaná práškovým striekaním. Dvere dodané žalovanému majú nalepenú fóliu, aby boli presne v tom istom dekore – farbe, ako má okná. Takto

upravené profily dodával iba 3-krát. Preto sú dvere neštandardné. To, že dvere sa dajú zamykať raz a druhýkrát ide potočiť kľúč ťažko, alebo vôbec, nepovažuje za vadu (toto si bežne rieši zákazník – jedná sa o drobný zásah, doštelovanie horného a spodného dorazu). Túto malú vadu nikdy nepovažoval za reklamáciu a za nefunkčné dvere. K termínom ukončenia diela žalobca uviedol, že ak bol žalovaný nespokojný a žalobca dvere dodával 2 roky, tým, že zmluvu neuzavreli písomne, mohol od tejto kedykoľvek odstúpiť, ale neurobil to.

11. Žalovaný v replike uviedol, že aj žalobca ako dodávateľ diela, keď si uvedomil zložitost' požiadavky žalovaného, mohol odstúpiť od plnenia prijatého záväzku a zbytočne nevytvárať podmienky pre reklamáciu a neplnenie požadovaných charakteristík a termínu dodania diela. Pri získavaní zákazky vždy tvrdil, že všetko vie urobiť, zariadiť a zabezpečiť v dohodnutom čase. Pokiaľ by sa vyjadril hneď na začiatku, že dielo nevie realizovať, nikdy by si u neho nič neobjednal. Nikdy nenaznačil, že nebude schopný objednané dielo v požadovanom rozsahu, kvalite a termínoch dodať. Až teraz po súdnom konaní sa chce vyviniť z nesplnenia zákazky, že žalovaný mal od zmluvy odstúpiť, i keď pri rokovaniach tvrdil, že dielo vie realizovať v požadovanom rozsahu. V priebehu času, kedy žalobca realizoval jeho objednávku, žalovaný bol nútený zmeniť jeho technické riešenie diela, pretože nesplnil požadované zadanie. Žalovaný bol nespokojný, že nebolo umožnené ním požadované posúdenie kvality, ale hlavne dĺžky vykonanej práce odborným znalcom. Znalec by jednoznačne spochybnil tvrdenia žalobcu a vystavil by mu pravdivý posudok jeho práce. Žiadal tiež o prehodnotenie stavu, kedy on, ako materiálne a finančne poškodená osoba, a osoba, ktorá bola obmedzená na svojich právach, nezodpovedným konaním žalobcu, má uhradiť väčšinu súdnych trov konania, nakoľko tento súdny spor bol vyvolaný a zapríčinený výlučne neplnením materiálnych povinností zo strany žalobcu.

12. Žalobca v duplike zopakoval, že dodanie diela bolo oneskorené z dôvodu stavebnej nepripravenosti zo strany žalovaného. Posúdenie diela znalcom nebolo umožnené len preto, že žalovaný nezložil preddavok na znalca, ktorého sám požadoval. Jediným poškodeným v tomto spore je žalobca, pretože žalovaný už niekoľko rokov užíva predmet sporu a žalobcovi nezaplátil.

13. Žalovaný v ďalšom vyjadrení, doručenom odvolaciemu súdu dňa 25.9.2025, žiadal o oslobodenie od povinnosti uhradiť súdne trovy, a to z dôvodu neprimeraného priet'ahu vo vykonaní diela a jeho závažných závad. Súčasne uviedol, že si uplatňuje nárok na zľavu vo výške 45% ceny diela, ktoré bolo dokončené až po uplynutí 2 rokov od jeho objednania, pričom v období týchto 2 rokov vykazovalo viaceré technické a kvalitatívne nedostatky. Tieto vady zásadne ovplyvňovali funkčnosť a hodnotu diela, čím došlo k porušeniu zmluvných podmienok zo strany zhotoviteľa. V prílohe tiež predložil ním vypracovaný dokument (už založený v súdnom spise), v ktorom žalovaný identifikoval až 16 prípadov, kedy žalobca uviedol nepravdivé informácie už počas prvého pojednávania.

14. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), v napadnutej časti oprávneným subjektom – zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. e/, f/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolaní (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offa na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech, keď rozsudok súdu prvej inštancie je vo vyhovujúcom výroku vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

15. Keďže rozsudok súdu prvej inštancie v zastavujúcom výroku (druhá výroková veta) nebol napadnutý odvolaním žiadnej zo strán, rozsudok v tejto časti nadobudol právoplatnosť a nebol preto predmetom prieskumu odvolacieho súdu.

16. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnené odvolacie dôvody a na odôvodnenie preskúmaného rozsudku bolo posúdiť, či súd prvej inštancie na základe ním vykonaného dokazovania a realizovaného právneho posúdenia veci rozhodol vecne správne, pokiaľ žalobe žalobcu

domáhajúceho sa zaplata sumy 1.323 eur (po čiastočných späťvzatiach žaloby) vyhovel, keď dospel k záveru, že cena za dielo nebola zaplatená riadne, keďže žalovaný zo žalobou požadovanej sumy po čiastočnom späťvzati zaplatil len polovicu, pričom nárok na zľavu z ceny diela titulom vád ani výšku nároku žalovaný nepreukázal, preto je žalovaný povinný doplatiť cenu za dielo.

17. Žalovaný v odvolaní proti vyhovujúcemu výroku (posudzujúc ho podľa obsahu) namietal nevykonanie navrhnutých dôkazov, nesprávne zistenie skutkového stavu súdom prvej inštancie, ako aj nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie.

18. Odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav pokiaľ ide o preukázané skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie uplatneného nároku žalobcu na zaplata žalovanej sumy a nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť.

19. Odvolacím dôvodom podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. e) Civilného sporového poriadku je pochybenie súdu, ak zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia a ktorého vykonanie je prípustné.

20. Odvolacím dôvodom podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku možno napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, na ktorého nesprávnosť je možné usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Ak nie je možné súdu prvej inštancie v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je možné ani polemizovať s jeho skutkovými závermi.

21. K odvolaciemu dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

22. Vo vzťahu k požiadavke žalovaného v odvolaní o vysvetlenie, prečo bolo zabránené znaleckému dokazovaniu, a teda možnosti dokázať povinnosť vykonať dielo podľa zmluvy, riadne a v dohodnutom čase žalobcom, je treba ako prvoradá uviesť, že dokazovanie je možno vymedziť ako osobitnú činnosť súdu zameranú na získavanie poznatkov o veci, ktorá je predmetom súdneho konania. Povinnosť navrhnuť alebo označiť dôkazné prostriedky je v sporovom konaní povinnosťou strán, ktorá im je všeobecne uložená v ustanovení § 185 CSP. Ide o povinnosť tej zo strán, ktorá tvrdí skutočnosť, ktorá má byť v konaní preukázaná. Povinnosť strán tvrdiť určité potrebné skutočnosti v sporovom konaní ovládanom prejednávacou zásadou sa nazýva povinnosť tvrdenia a vzťahuje sa vždy na konkrétnu skutočnosť stranou uvádzanou. V prípade, že ju strana splnila, platí, že uniesla bremeno tvrdenia. Existencia tvrdenej skutočnosti podmieňuje existenciu dôkaznej povinnosti, teda povinnosti strany označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. O tom, ktoré z navrhnutých dôkazov budú vykonané, rozhoduje vždy súd a procesný predpis strane priznáva právo na vykonanie určitého dôkazu navrhnuť. Ako vyplýva z odôvodnenia preskúmaného rozsudku, súd prvej inštancie akceptoval návrh žalovaného na vykonanie znaleckého dokazovania za účelom preukázania existencie vady dverí, avšak pre nezaplata preddavku na znalecké dokazovanie nebol znalec do konania pribratý. Z uvedeného vyplýva, že odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. e/ nebol v súdnej veci naplnený, pretože súd nezamietol žiadny návrh žalovaného na vykonanie dokazovania.

23. Podľa obsahu spisu, pojednávanie dňa 13.3.2024 bolo odročené na neurčito s tým, že v prípade, ak nedôjde medzi stranami k mimosúdnej dohode, bude vybraný príslušný znalec, zistená predbežná výška znalečného a žalovaný bude vyzvaný na zaplata preddavku (č.l. 164). Následne na základe žiadosti súdu prvej inštancie zaslalo dňa 22.3.2024 Ministerstvo spravodlivosti SR stanovisko k príslušnosti znalcov (č.l. 165). Na pojednávaní dňa 17.7.2024 žalovaný trval na vykonaní znaleckého dokazovania, chcel, aby sa znalec vyjadril k technickému prevedeniu dverí a k dĺžke vykonania diela, pričom súd prvej inštancie odročil pojednávanie na neurčito s tým, že žalovaný bude vyzvaný na zloženie preddavku, vo veci bude ustanovený znalec a strany majú možnosť do 10 dní zaslata prípadné otázky na znalca (č.l. 189). Súd prvej inštancie následne uznesením z 5.8.2024 č.k. 20Csp/9/2023-191 uložil žalovanému povinnosť zložiť preddavok na vykonanie dôkazu v sume 500 eur. Žalovaný v nadväznosti na predmetné

uznesenie dňa 11.9.2024 zaslal súdu e-mail, v ktorom chcel upraviť otázky na znalca a súčasne uviedol, že znalca chce zaplatiť len vtedy, ak znalec uzná pochybenia a musí ho zaplatiť strana, ktorá pochybila. Súd prvej inštancie oznámil žalovanému e-mailom z 11.9.2024, že mu bola zatiaľ zaslaná len výzva na zloženie preddavku a až po zložení bude ustanovený znalec, pričom obom stranám bola poskytnutá lehota na polozenie otázok znalcovi okrem tých, ktoré už boli ustálené na pojednávaní; súčasne uviedol, že náhrada trov konania je upravená v CSP. V zmysle úradného záznamu z 11.11.2024 (č.l. 196) preddavok na znalecké dokazovanie zaplatený nebol. Na pojednávaní dňa 13.1.2025 (č.l. 205) žalovaný nemal žiadne návrhy na doplnenie dokazovania a súd vyhlásil dokazovanie za skončené. Žalovaný bol v priebehu konania viackrát opakovane súdom prvej inštancie poučený o svojich procesných právach (poučenia mu boli doručené dňa 23.8.2023, 18.1.2024, 15.11.2024), pričom aj v samotnom uznesení z 5.8.2024 č.k. 20Csp/9/2023-191, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zložiť preddavok na vykonanie dôkazu, bol žalovaný riadne poučený o tom, že ak v lehote určenej súdom preddavok nezloží, súd navrhnutý dôkaz nevykoná.

24. Odvolací súd dodáva, že znalecké dokazovanie má v rámci CSP individuálny režim a je povinne ex lege preddavkované (§ 253 ods. 3 CSP); s výnimkou strany, ktorej bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov v zmysle § 254 CSP. Zákon však výslovne vyžaduje, aby bolo oslobodenie od súdneho poplatku riadne priznané, pričom nepostačuje čiastočné oslobodenie od súdneho poplatku, zákonné oslobodenie od súdneho poplatku podľa § 4 zákona č. 71/1992 Z. o súdnych poplatkoch, ani preukázané splnenie podmienok pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov.

25. Žalovanému nebolo priznané oslobodenie o súdnych poplatkov, uvedené ani nenavrhol a v konaní pred súdom prvej inštancie ani netvrdil, že jeho pomery odôvodňujú priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov. Navyše na poslednom pojednávaní vo veci dňa 13.1.2025, ktoré nasledovalo po tom, čo žalovaný nezložil preddavok na trovy znaleckého dokazovania, žalovaný výslovne vyhlásil, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania. Z týchto dôvodov je zrejmé, že súd prvej inštancie v súdnej veci postupoval správne, pokiaľ znalecké dokazovanie nevykonal pre nezloženie preddavku žalovaným, pričom navyše podľa obsahu spisu na takomto dokazovaní už žalovaný na poslednom pojednávaní vo veci ani netrval.

26. Nedôvodnou bola i odvolacia námietka žalovaného, že súd rozhodol na základe klamlivých a nedôveryhodných informácií, z ktorej námietky možno vyvodiť, že žalovaný nesúhlasí s hodnotením dôkazov súdom prvej inštancie. Vo vzťahu k tejto odvolacej námietke odvolací súd konštatuje, že CSP vychádza zo zásady voľného hodnotenia dôkazov. Záver, ktorý si sudca urobí o vykonaní dôkazov z hľadiska pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a logického myšlienkového postupu. Voľnosť hodnotenia dôkazu neznamena, že súd nie je viazaný ústavnými princípmi predvídateľnosti a zákonnosti rozhodnutia, naopak konečné meritórne rozhodnutie by malo vykazovať logickú, funkčnú a teleologickú zhodu s priebehom konania. Hodnotenie dôkazov úvahou súdu teda neznamená ľubovôľu pri hodnotení dôkazov a hodnotiaci úvaha súdu musí zodpovedať zásadám formálnej logiky a musí vychádzať zo zisteného skutkového stavu veci. Súd hodnotí jednotlivý dôkaz z hľadiska jeho dôležitosti (relevancia vo vzťahu zisťovaným skutočnosťami), zákonnosti (a to z pohľadu jeho získania, ako aj vykonania) a pravdivosti. Po individuálnej selekcii následne súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. Pri tomto hodnotení už pravdivosť dôkazu posudzuje aj v súvislosti s prípadným rozporom s inými dôkazmi. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym hodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov alebo porušením pravidiel formálnej logiky. Výsledky hodnotenia dôkazov sú pritom imanentnou súčasťou odôvodnenia rozsudku (§ 220 ods. 2 CSP). V tomto smere súd prvej inštancie dôsledne postupoval v zmysle § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku stručne, jasne a výstižne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie neodporuje zásadám logiky a ani zistenému skutkovému stavu. Námietky žalovaného vo vzťahu k hodnoteniu dôkazov súdom prvej inštancie preto odvolací súd nepovažoval za dôvodné.

27. Vykonaným dokazovaním sa ani podľa názoru odvolacieho nepreukázali skutočnosti, na základe ktorých by bolo možno dospieť k záveru o existencii nároku žalovaného na primeranú zľavu z ceny diela. Právne bezvýznamnou bola v tejto súvislosti argumentácia žalovaného v odvolaní týkajúca sa nedodania prahu Easystem (keďže zaplatenie ceny za žalobcom dodaný prah po čiastočnom späťvzati žaloby so súhlasom žalovaného už nebolo predmetom konania), ako aj argumentácia týkajúca sa

odstránenia problému so zatekaním samotným žalovaným, pretože v tejto súvislosti si žalovaný žiadny (škodový) nárok voči žalobcovi neuplatnil. Navyše odvolací súd dodáva, že nároky z vád sa musia uplatniť výlučne u zhotoviteľa, preto objednávateľ nemôže dať vec opraviť tretej osobe a od zhotoviteľa žiadať náhradu škody, ktorá mu takto vznikla, zodpovedajúcu sume, ktorú vynaložil na opravu. Len pre úplnosť je potrebné poukázať i na rozporuplné tvrdenia žalovaného v konaní pred súdom prvej inštancie a v odvolaní, keď v konaní pred súdom prvej inštancie opakovane uvádzal, že purením odstránil problém so zatekaním (napr. č.l. 161, 162) a v odvolaní tvrdil opak; rovnako tak v prípade prahu Easystep, o ktorom v konaní pred súdom prvej inštancie tvrdil, že ho žalobcovi vrátil (napr. č.l. 30) a v odvolaní tvrdil, že mu prah Easystep nikdy nebol dodaný, preto ho ani žalobcovi nemohol vrátiť. Predmetom konania však po čiastočných späťvzatiach žaloby bolo výlučne zaplatenie ceny za výrobu a montáž dverí, preto sa odvolací súd touto odvolacou argumentáciou žalovaného ďalej nezaoberal.

28. Pokiaľ ide o námietku nesprávneho právneho posúdenia veci, odvolací súd nemá dôvod odchyliť sa ani od právnych záverov súdu prvej inštancie, pretože súd prvej inštancie aplikoval relevantné ustanovenia Občianskeho zákonníka a tiež ich aj v napadnutom rozhodnutí správne vyložil. Súd prvej inštancie správne uviedol, že zmluvný vzťah medzi stranami sa v danom prípade spravuje ustanoveniami o zhotovení veci na zákazku (§ 644 a nasl. OZ). Jedná sa podtyp zmluvy o dielo, na ktorý sa aplikuje i všeobecná úprava obsiahnutá v ustanoveniach týkajúcich sa zmluvy o dielo, pokiaľ zákon neobsahuje osobitnú úpravu, ako je tomu i v prípade zodpovednosti za vady veci zhotovenej na zákazku (§ 645 OZ). V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že ak má vec zhotovená na zákazku na základe zmluvy o dielo, ktorá sa spravuje Občianskym zákonníkom, pri odovzdaní vady, môže objednávateľ odmietnuť prevzatie takýchto plnení alebo neodmietne plnenia, prevezme vec a uplatňuje práva zo zodpovednosti za vady. Podľa § 650 OZ má objednávateľ povinnosť prevziať len zhotovené dielo, pričom takýto stav je daný okamihom, od ktorého môže byť dielo užívané v súlade s jeho účelovým určením bez toho, aby zistené vady bránili jeho užívaniu; od okamihu prevzatia diela mu patria len práva zo zodpovednosti za vady podľa § 645 OZ. Z hľadiska § 650 OZ, ktoré má kogentný charakter, sa navyše k účinkom prevzatia diela nevyžaduje vyhotovenie zápisnice o jeho odovzdaní a prevzatí (por. rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Odo 749/2005, 33Odo 171/2006). Neobstojí preto námietka žalovaného, že mu preberací protokol nebol odovzdaný. Navyše i z preberacieho protokolu v danej veci vyplýva, že došlo k odovzdaniu diela a kľúčov od zhotoveného diela žalovanému, a to aj napriek tvrdeniam žalovaného, že si nie je vedomý, že takýto protokol podpísal (zápisnica o pojednávaní z 13.3.2024 č.l. 162). Odovzdaním kľúčov zhotoviteľ umožnil objednávateľovi faktické nakladanie a užívanie predmetu diela. Prevzatím kľúčov, ktoré žalovaný nijak nespochybnil, dal ostatne aj žalovaný ako objednávateľ najavo, že dielo považuje za zhotovené. Tento okamih je tak potrebné považovať za deň odovzdania zhotovenej veci objednávateľom. Vady takto prevzatého diela tu nemôžu byť dôvodom na nezaplatenie jeho ceny, ale oprávňujú objednávateľa uplatňovať nároky z titulu zodpovednosti za vady (por. rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Odo 171/2006). Žalovaný zaplatil polovicu ceny diela, t.j. sumu 1.323 eur až po začatí súdneho konania. Zvyšok žalovaný odmietal uhradiť z dôvodu ním tvrdenej vadnosti diela, ktorá však v konaní preukázaná nebola, a to z dôvodov na strane žalovaného ako už bolo uvedené vyššie (ods. 22 až 25).

29. Dôvodnou nebola ani argumentácia žalovaného o nároku na zľavu z ceny diela z titulu omeškania žalobcu so zhotovením diela. V prvom rade je potrebné uviesť, že je potrebné rozlišovať medzi zodpovednosťou za vady a zodpovednosťou za omeškanie. Pokiaľ plnenie zo zmluvy o zhotovení veci na zákazku nebolo poskytnuté včas, nepôjde o zodpovednosť zhotoviteľa za vady, ale o zodpovednosť zhotoviteľa za omeškanie (por. R 18/1976). Oneskorene zhotovenú vec nemusí objednávateľ prevziať v prípade, že následkom omeškania zhotoviteľa so zhotovením veci došlo k zrušeniu zmluvy (§ 517, § 518 OZ). Právne následky nesplnenia nepeňažného záväzku včas môžu spočívať v práve veriteľa (tu objednávateľa) odstúpiť od zmluvy, v prechode zodpovednosti za stratu, poškodenie alebo zničenie veci, ktorá má plniť, v povinnosti dlžníka (tu zhotoviteľa) nahradiť škodu spôsobenú omeškaním (§ 519 OZ). Žalovaný však pri tvrdenom omeškaní žalobcu s plnením diela, od zmluvy neodstúpil, netvrdil existenciu nákladov, ktoré vznikli tým, že dôvodne očakával od žalobcu včasné plnenie a netvrdil ani vznik škody, ktorá mu následkom omeškania žalovaného vznikla.

30. V kontexte všetkého vyššie uvedeného, odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že v konaní nebola preukázaná opodstatnenosť nároku žalovaného na zľavu z ceny diela.

31. V súvislosti s prejavom nespokojnosti žalobcu s preskúvaným rozsudkom odvolací súd poukazuje na stabilnú rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR, podľa ktorej nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok (napr. II. ÚS 4/97, II. ÚS 3/97). Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Podstatou je, aby postup súdu bol v súlade so zákonom, aby bol ústavne akceptovateľný a aby jeho rozhodnutie bolo možné kvalifikovať ako zákonné, preskúmateľné a bez znakov arbitrárnosti (napr. I. ÚS 50/04, III. ÚS 162/05, I. ÚS 140/2017).

32. Ďalšie odvolacie argumenty žalovaného odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú odvolaciu argumentáciu zachádzajúcu podrobne do nadbytočných detailov, nespôsobilú privodiť úspech odvolaniu, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

33. Vo vzťahu k rozhodnutiu o náhrade trov konania žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne odvolacie dôvody. Keďže odvolací súd považuje preskúvaný rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku vo veci samej za vecne správny a žalovaný žiadnym relevantným spôsobom správnosť rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania vychádzajúcich z tzv. zásady úspechu nespochybnil (v prípade ktorého ani odvolací súd nezistil žiadne zjavné dôvody jeho nesprávnosti), nie je jeho odvolanie dôvodné.

34. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, po vyporiadaní sa s podstatnou odvolacou argumentáciou žalobcu, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku ako vecne správny, vrátane vecne správneho závislého výroku o náhrade trov konania, odvolacími dôvodmi žiadnej zo strán osobitne nenapadnutým, s použitím § 387 ods. 1 CSP potvrdil (výrok I.).

35. Pokiaľ žalovaný v odvolaní žiadal o splátkový kalendár, ide o odvolanie v časti lehoty na plnenie peňažnej povinnosti uloženej mu napadnutým rozsudkom (paričnej lehoty), pričom odvolací dospel k záveru, že odvolanie v tejto časti nie je prípustné, a preto je nevyhnutné ho odmietnuť.

36. Podľa § 212 ods. 1 CSP rozsudkom rozhoduje súd vo veci samej.

37. Podľa § 232 ods. 1 až 4 CSP vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútenosti zákonnými prostriedkami. Ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

38. Podľa § 234 ods. 1 CSP súd rozhoduje uznesením, ak nerozhoduje vo veci samej.

39. Podľa § 355 ods. 1 CSP proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyklučuje.

40. Podľa § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

41. Podľa § 357 CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o

- a. zastavení konania,
- b. odmietnutí podania vo veci samej,
- c. odmietnutí žaloby na obnovu konania,
- d. návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia,
- e. zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1,
- f. návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia,
- g. zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku,
- h. zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie,
- i. návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku,
- j. odklade vykonateľnosti rozhodnutia,
- k. povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva,
- l. zabezpečení dôkazného prostriedku,
- m. nároku na náhradu trov konania,
- n. prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164,
- o. návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

42. Podľa § 386 písm. c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

43. Podľa Civilného sporového poriadku je odvolanie prípustné proti rozsudku súdu prvej inštancie, ak to zákon nevyklučuje. Nepripustnosť odvolania je daná zákonom voči rozsudkom vydaným osobitným procesným postupom, a to kontumáciou, uznaním a vzdaním sa nároku (§ 356 CSP) okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky pre ich vydanie. Voči ostatným rozsudkom súdu prvej inštancie je odvolanie zásadne prípustné. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie je odvolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. CSP pripúšťa možnosť podať odvolanie proti uzneseniam, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 357 CSP, pričom proti iným uzneseniam odvolanie prípustné nie je. Tiež nie je prípustné ani odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia.

44. S poukazom na vyššie uvedené musel odvolací súd v danom prípade v prvom rade prihliadať na povahu napadnutého rozhodnutia. Žalovaný podal odvolanie aj v časti výroku týkajúcej sa lehoty na plnenie povinnosti uloženej mu napadnutým rozsudkom, teda napadnutým bol výrok o lehote na plnenie upravený v § 232 CSP. Tento výrok má charakter uznesenia, keďže sa ním nerozhodlo o nároku vo veci samej, čo bráni aplikácii § 355 ods. 1 CSP a v prípade posudzovania prípustnosti odvolania je nutné vychádzať z § 355 ods. 2 CSP v spojení s § 357 CSP.

45. Za vec samu sa nepovažuje výrok o lehote na plnenie (rovnako výrok o stanovení dlhšej ako zákonnej lehoty na plnenie alebo povolenie splátok) v zmysle § 232 CSP a takéto rozhodnutie nie je ani konečným rozhodnutím vo veci samej (por. Civilný sporový poriadok, Komentár, C. H. Beck, Praha, 2016, str. 1353, ako aj publikáciu Občanský soudní řád, Komentář, Praha, 2009, diel II, str. 1214). Je tomu tak preto, lebo nejde o rozhodovanie o hmotnoprávných nárokoch strán, ale o procesnoprávných otázkach, o ktorých ak by sa rozhodovalo samostatne, tak by sa o nich rozhodovalo uznesením (viď publikáciu Civilní právo procesní, Praha, 2008, str. 289). Určenie lehoty na plnenie súdom totiž nie je závislé od hmotného práva, podľa ktorého sa posudzuje meritum veci, ale jej právnym základom je procesnoprávne ustanovenie § 232 CSP. Táto časť rozhodnutia, i keď je zahrnutá do výroku rozsudku, má vo vzťahu k meritu veci len akcesorický charakter a v konečnom dôsledku je od hmotnoprávných nárokov uplatnených žalobou (návrhom) úplne nezávislá; t.j. súd o nej rozhoduje na základe posúdenia celkom odlišných skutočností než je tomu v prípade žalobných nárokov a nezávisle od samotného rozhodnutia o merite veci. Napadnutá výroková časť rozhodnutia súdu prvej inštancie teda nie je vecou samou (§ 212 ods. 1, § 355 ods. 1 CSP) a prípustnosť odvolania voči takému uzneseniu CSP nepripúšťa (§ 234 ods. 1, § 355 ods. 2, § 357 CSP). V tejto súvislosti por. napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/33/2017 z 28.2.2018.

46. Keďže rozhodnutie o lehote na plnenie (v danom prípade 3 dni od právoplatnosti rozhodnutia) je procesným rozhodnutím v intenciách výlučne procesného predpisu (CSP), t. j. nejedná sa o otázku hmotného práva, a toto rozhodnutie nie je taxatívne vymenované v § 357 CSP, je potrebné konštatovať, že odvolanie bolo zo strany žalovaného podané proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné. Rozhodnutie o tzv. paričnej lehote nemá charakter rozhodnutia vo veci samej (pričom výlučne

vo veci samej súd rozhoduje vo forme rozsudku), ale iba uznesenia, preto možnosť podania odvolania voči tomuto rozhodnutiu by procesný predpis (CSP) musel výslovne pripustiť. CSP však prípustnosť odvolania voči rozhodnutiu o parížnej lehote neupravuje.

47. Pretože odvolanie žalovaného bolo z vyššie uvedených dôvodov podané aj proti takej časti rozhodnutia, proti ktorej nie je odvolanie prípustné, odvolací súd ho musel v zmysle § 386 písm. c) CSP odmietnuť (výrok II.).

48. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania, s použitím § 262 ods. 1 CSP v zmysle § 396 CSP, rozhodol odvolací súd ex offa podľa § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešnému žalobcovi priznal nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalovanému.

49. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP). Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).